

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Valentin în numele inculpatului Crinițchii Vladimir XXXXX, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Crinițchii Vladimir XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.12.2016 – 27.10.2017 (prima instanță);
2. 22.01.2018 – 04.10.2018 (instanța de apel);
3. 28.08.2019 – 21.01.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 27 octombrie 2017, Crinițchii Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 189 alin. (6) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Diaconu Vasile, s-a încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Diaconu Vasile suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Hamureac Corina, s-a încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Hamureac Corina suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Crinițchii Vladimir, de comun acord și împreună cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, avînd scopul însușirii bunurilor altei persoane prin șantaj, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, acționînd intenționat, dîndu-și seama de acțiunile infracționale, în perioada de timp de la 29 noiembrie 2016 pînă la data de

08 decembrie 2016, a organizat crearea și aplicarea unei scheme infracționale de răpire a lui Hamureac Corina și a fiicei acesteia minore XXXXX, prin procurarea, fabricarea și adaptarea mijloacelor și instrumentelor, precum și crearea intenționată de condiții pentru săvârșirea acestei infracțiuni, având drept scop înaintarea unei cereri de a însuși mijloace financiare în sumă de 150 000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM la data curmării infracțiunii constituiau suma de 3 245 070 lei, ceia ce constituie proporții deosebit de mari, de la Diaconu Vasile, soț și tată al părților vătămate, însă din cauze independente de voința acestuia, infracțiunea nu și-a produs efectul, acțiunile acestuia fiind curmate de către organul de urmărire penală, acesta fiind reținut în flagrant delict pe str. Bogdan Voievod X, mun. Chișinău la data de 08 decembrie 2016, în momentul în care în mod camuflat și ilegal monitoriza acțiunile victimelor.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 26, 189 alin. (6) Cod penal – *pregătirea infracțiunii de șantaj, adică înțelegerea prealabilă de a înainta cererea de a i se transmite bunurile proprietarului, cu răpirea rudelor, sau a apropiaților proprietarului, săvârșite în proporții deosebit de mari, prin procurarea, fabricarea și adaptarea mijloacelor și instrumentelor, precum și crearea intenționată de condiții pentru săvârșirea ei, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-au produs efectul.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Ciobanu Valentina, solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de 7 ani și 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, invocând că, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 75, 81 alin. (2) Cod penal.

3.2 Avocatul Guțu Valentin în numele inculpatului, solicitând casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că: de către procuror nu au fost prezentate careva probe concrete în susținerea învinuirii aduse, unica probă la care face trimitere procurorul sunt declarațiile agentului sub acoperire Coteț Leonid și înregistrările audio – video efectuate de acesta din care reiese că inculpatul a fost provocat la săvârșirea infracțiunii prin încurajări, prin prezentarea mijloacelor financiare și prin acțiuni concrete îndreptate pentru a duce la executare ideea lui Crinițchii Vladimiri.

Chiar din înregistrarea convorbirilor dintre inculpatul Crinițchii Vladimir și agentul sub acoperire Coteț Leonid avute pe 04.12.2016 și pe 06.12.2016 se vede că ultimul nu are un comportament pasiv, dat incintă pe inculpatul Crinițchii Vladimir la săvârșirea acestei infracțiuni.

În particular agentul sub acoperire Coteț Leonid în convorbirea cu Crinițchii Vladimir a folosit următoarele fraze de provocare și de încurajare la săvârșirea infracțiunii (f.d. 60-61, 65, 71, 73 v.I):

- Din această zi numai pe telefoanele acestea ;
- După mașină mergem acum;
- Uită-te, astăzi luăm mașina și mine ni-i mai simplu cu mașina să mergem să cumpărăm totul, nautbuc;
- Eu am un apartament bun, am găsit 2 camere cu reparație bună, o luăm acum;
- Ai să ei mașina pe documentele tale, eu nu doresc 10 zile să mă plimb cu ea;
- Hai să-i urmărim măcar o sutcă;
- Când va trebui eu o să fiu cu tine o zi,2-3-4-5;
- Dacă ea va fi în mașină întrăm în mașină, apropo ai găsit preparatul pe care trebuie să-l injectăm;
- Tot, iată apartamentul, WI-FI, starnet, tot, ea ne dă mâine cheile;
- Tu ai astfel de program, mâine te trezești și începi să depistezi unde e ea și noi le urmărim vre-o două ore ca să înțelegem marșrutul, dacă spui că pe fiică să nu o luăm, apoi pe mamă o luăm;
- Acuș întreb, dacă este pașaportul și mergem să luăm, sau mergem împreună, acuș o să-i dau banii.

Dacă agentul sub acoperire Coteț Leonid nu l-ar fi finanțat le Crinițchii Vladimir și nu i-ar fi promis să înlăture toate piedicele pentru a duce la bun sfârșit intenția ultimului, atunci Crinițchii Vladimir nu ar fi făcut pregătirile pentru comiterea infracțiunii.

Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul Crinițchii Vladimit a negat intenția lui de a săvârși infracțiunea care i se incriminează și a declarat instanței de judecată că intenția lui a fost ca să-l facă pe Coteț Leonid să creadă în ideea lui de a răpi pe Hamureac Corina și pe fiica ei, ca să poată cumpăra o dronă cu care să filmeze nunțile și astfel să obțină surse pentru existență. Ideea de răpire este rezultatul fanteziei lui bogate care nu putea fi realizată în modul în care a fost de el inventată și indiferent de rezultatul care avea să survină pînă la urmă el totuna ar fi refuzat la această răpire.

În confirmarea acestei intenții Crinițchii Vladimir a menționat că chiar din înregistrările audio se aude cum el în fiecare zi îi spune lui Coteț Leonid că trebuie urgent de procurat drona, iar pe data de 07.12.2017 el i-a pus ultimatum lui Coteț Leonid că dacă ultimul nu procură pentru a doua zi drona el se refuză de ideea sa de răpire a persoanelor.

Declarațiile lui Crinițchii Vladimir au fost confirmate și de martorul Poia Igor care a comunicat instanței că încă în toamna anului 2016 la nunta sa el a avut o discuție cu Crinițchii Vladimir în urma căreia ultimul i-a spus că dorește să procure o dronă și cu ajutorul ei să practice filmarea nunților.

Părțile vătămate Diaconu Vasile și Hamureac Corina prin declarațiile lor nu au confirmat prin nimic vinovăția lui Crinițchii Vladimir în săvârșirea infracțiunii incriminate lui. Martorul Veber Viorica a fost numită de Crinițchii Vladimir încă la urmărirea penală. Ea a confirmat doar faptul că inculpatul Crinițchii Vladimir s-a interesat cu ce medicament poate adormi o persoană. Martorul Vereșceac Dumitru a stenografiat doar convorbirile dintre Coteș și Crinițchii, dar după cum a declarat și el în ședința de judecată nu a scris toate declarațiile. Stenogramele nu sunt complete. Din spusele lui Crinițchii Vladimir lipsește discuția dintre el și Coteș Leonid când ultimul îi spunea că el are o cunoștință care poate să le pună lor ștampilă în pașaport că în perioada când v-a avea loc răpirea ei nu s-au aflat în Moldova. De asemenea lipsește înregistrarea când Coteș i-a declarat lui Crinițchii că el are o femeie care va putea sta cu copilul răpit. Unicele probe la dosar ar putea fi declarațiile lui Coteș și înregistrările audio-video efectuate de ultimul, dar și acestea se bazează pe informațiile date lui de Crinițchii Vladimir.

Declarațiile martorului Coteș și înregistrările audio-video confirmă că după ce Crinițchii i-a propus lui Coteș să participe la răpirea de persoane, ultimul a avut un comportament activ, propunându-i lui Crinițchii bani și susținere totală la ducerea spre realizare a ideii de șantaj. Dacă din spusele lui Coteș, Crinițchii într-adevăr se pregătea de răpirea persoanelor de ce nu l-au lăsat să facă acest lucru și apoi să-l rețină în flagrant.

În ședința de judecată anume s-a stabilit cu certitudine că Crinițchii Vladimir a acționat doar cu martorul Coteș Leonid. Până la urmă ei așa și nu au avut un plan de acțiuni bine determinat pentru săvârșirea așa zisei infracțiuni de șantaj. Nici măcar nu a fost stabilit cine va fi autorul acestei răpiri, nu a fost procurată drona, nu a fost stabilit locul unde victimele urmau să fie ținute și multe altele.

Nu a fost de acord cu admiterea de către prima instanță a acțiunilor civile înaintate către Crinițchii Vladimir de părțile vătămate Diaconu Vasile și Hamureac Corina, or, la etapa pregătirii lui Crinițchii Vladimir de săvârșirea infracțiunii de care el este învinuit, părțile vătămate Diaconu Vasile și Hamureac Corina nu cunoșteau nimic despre aceasta și respectiv nu au avut careva retrăiri psihice. Ei au aflat despre pregătirea de așa numita infracțiune doar după ce Crinițchii Vladimir a fost reținut, fiind invitați și audiați de către ofițerul de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018:

S-a respins ca fiind nefondat apelul declarat de către avocatul Guțu Valentin în numele inculpatului.

S-a admis apelul procurorului, casată sentința în partea individualizării pedepsei, pronunțată în această parte o hotărâre nouă conform modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Crinițchii Vladimir, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal constată cu certitudine că Crinițchii Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 26, 189 alin. (6) Cod penal.

În continuare, instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate Diaconu Vasile, declarațiile părții vătămate Hamureac Corina, declarațiile martorului Coteț Leonid, declarațiile martorului Deberi Viorica, procesul-verbal privind măsurile speciale de investigație, procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale (f.d. 136-139 vol. 1), procesul-verbal de examinare (f.d. 59-70 vol. 2), rapoartele de expertiză, stenogramele și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Crinițchii Vladimir în comiterea infracțiunii imputate. Instanța de apel a conchis că, declarațiile depuse de către inculpat, prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate lui, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art.101 Codul de procedură penală.

Instanța de apel a mai constatat că prima instanță a argumentat amănunțit divergențele dintre declarațiile inculpatului și alte probe, concluzionând asupra netemeinicii versiunii inculpatului, și a analizat, prin coroborare, toate probele, astfel, instanța de apel a preluat motivarea expusă de către prima instanță referitor la vinovăția inculpatului, combaterea versiunii expuse de partea apărării (conform acestei versiuni, inculpatul a organizat toate aceste activități ca fictive pentru a obține sume de bani de la martorul Coteț Leonid necesare procurării unei drone), existența tuturor elementelor componente de infracțiune și constată că prin această motivare se argumentează motivat aspectele principale care se referă la vinovăția inculpatului.

Totodată, instanța de apel a mai indicat că pentru versiunea inculpatului nu era necesară conversația reală cu martorul Veber Viorica. Era suficient ca inculpatul doar să spună că a vorbit cu o oarecare persoană despre dobândirea unei substanțe specifice care ar provoca somnul persoanelor răpite. În același timp, suplimentar, instanța de apel a reținut că, conform versiunii inculpatului, pentru a determina martorul Coteț Leonid să-i dea bani pentru procurarea dronei (numit quadropter) inculpatul putea invoca o altă versiune (nu cea de răpire) pentru dobândirea banilor. O altă versiune ce ar presupune o inducere în eroare cu efecte mult mai rapide, adică cu dobândirea banilor mult mai repede și fără efectuarea unor cheltuieli suplimentare de către inculpat. Toate aceste necorespunderi (inclusiv cele argumentate de prima

instanță) indică la faptul netemeinicii versiunii părții apărării.

Referitor la alegațiile apărării precum că inculpatul a fost provocat la comiterea infracțiunii, instanța de apel a statuat, una din condițiile esențiale a provocării rezidă prezența inițiativei reprezentanților statului. La caz, instanța de apel a reținut că inculpatul "a apărut în vizorul" organelor de drept doar după ce el însuși a enunțat ideea șantajării cu răpirea copilului și după ce căuta o persoană care să îl ajute. Deci, la momentul respectiv, inculpatul deja era determinat să comită infracțiunea și nu a fost necesară intervenția unor alte persoane, exponente al statului, care l-ar fi determinat să comită infracțiunea. Analizând probatoriul, urmează a fi constatat că inculpatul a întreprins multe acțiuni (discuția despre substanța pentru adormirea persoanelor, închirierea automobilului, urmărirea părții vătămate cu copilul) din proprie inițiativă, iar martorul Coteț Leonid afla despre aceste acțiuni după ce ele au fost întreprinse de către inculpat.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat, o importanță deosebită rezidă în conținutul convorbirilor, analizând conținutul acestor convorbiri și faptul cine este inițiatorul acestor convorbiri, inculpatul are un comportament activ și determinat de a comite infracțiunea, fără a fi necesară inițiativă martorului respectiv, în același timp, trebuie de subliniat că inculpatul este tras la răspundere pentru pregătirea de infracțiune, dar nu pentru infracțiunea consumată, astfel, inculpatul a comis unele acțiuni (urmărirea părții vătămate și a copilului, discuția cu martorul Veber Viorica) fără careva intervenție sau inițiativă din partea presupusului instigator, după aceste acțiuni inculpatul este pasibil de răspundere penală pentru pregătire, deci, unele acțiuni au fost întreprinse până la discuția cu presupusul instigator.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condiții de izolare de societate, în privința lui urmînd a fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate sub formă de închisoare, cu stabilirea penitenciarului de tip închis. Concomitent, cu referire la art. 81 alin. (2) Cod penal și limitele pedepsei stabilite în art. 189 alin. 6 Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a stabili pedeapsa minimă posibilă de 7 ani 6 luni închisoare, or la caz, pedeapsa nu poate depăși 7 ani și 6 luni (jumătate din maximul pedepsei), iar minimul prevăzut de acest articol este de 13 ani. Prin urmare nu este posibilă coborârea pedepsei sub minimul de 7 ani 6 luni. Circumstanțe prevăzute de art.79 Codul penal nu au fost relevate în cazul dat.

Instanța de apel a reținut că părțile vătămate sunt îndreptățite să primească prejudiciul moral. Prejudiciul moral este prejudiciul cauzat în rezultatul comiterii infracțiunii. Un rezultat al infracțiunii comise de către inculpat rezidă că părților vătămate le-au fost cunoscute acțiunile inculpatului întreprinse față de ei și copilul lor. Chiar dacă, momentul aflării a fost după reținerea inculpatului, suferințele psihice sunt inerente unei astfel de situații.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțu Valentin în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art.

427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul avocatului (pct. 3.1 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- în prima instanță avocatul Crinițcaia Tamara a solicitat recunoașterea nulității probelor (f.d. 80 – 81 v. III), dar instanța a respins cererea, în instanța de apel a solicitat admiterea acestei cereri, dar instanța de apel contrar prevederilor legale nici nu s-a expus asupra acestei pretenții;

- până la discuția cu Coteț Leonid, inculpatul nu a întreprins careva măsuri pregătitoare privind săvârșirea infracțiunii, toate pregătirile sau început după discuția cu Coteț Leonid și aceste acțiuni ale inculpatului erau întreprinse pentru a crea martorului Coteț Vladimir impresia că cu adevărat se pregătește o infracțiune;

- instanța de apel a indicat că inculpatul are antecedent penal nestins, iar la prima filă a deciziei, în rubrica datelor de anchetă a inculpatului indică: antecedentul penal este stins;

- instanța a omis o eroare când a indicat că nu este posibilă coborârea pedepsei inculpatului sub minimul de 7 ani 6 luni, or, 6 ani și 6 luni constituie $\frac{1}{2}$ din pedeapsa minimă de 13 ani închisoare prevăzută de art. 189 alin. (6) Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului precum că: „Nu sunt de acord cu sentința și în partea soluției instanței adoptate în privința corpurilor delict. Toate bunurile care au fost ridicate de la Crinițchii Vladimir din domiciliu și din autoturism urmează să fie înapoiate ultimului, cu excepția celor procurate din mijloacele alocate de Coteț Leonid. Dacă până la moment nimeni nu a înaintat pretenții asupra acestor bunuri ele se consideră că sunt bunurile lui Crinițchii Vladimir până la proba contrară”;

- în cererea de apel a invocat de asemenea că dacă totuși instanța va considera că vinovăția lui Crinițchii Vladimir în săvârșirea acestei infracțiuni este dovedită, atunci solicit ca în privința ultimului, la stabilirea pedepsei să fie aplicate prevederile art. 385 alin. (5) CPP, care prevede că în cazul constatării încălcărilor drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, conform jurisprudenței CEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv;

- Crinițchii Vladimir la 19.06.2018 a depus la CEDO o cerere pentru încălcarea prevederilor art. 3 din Convenție. Copia cererii și toate anexele le-am înmînat instanței de apel, dar în decizia sa instanța nu s-a expus de fel asupra acestor pretenții;

- din motivul maltratării în Penitenciarul nr. 13 a lui Crinițchii Vladimir, la 20.06.2018 eu am depus Procurorului mun. Chișinău, oficiul Central, în interesele inculpatului Crinițchii Vladimir, o plîngere împotriva administrației Penitenciarului nr. 13 pentru încălcarea prevederilor art. 206 din Codul de executare al Republicii Moldova, la care până la moment nu am primit nici un răspuns.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului motivând prin faptul că este vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor.

Mai mult, a indicat că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își și motivează contestația exclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată (f.d. 93 verso – 98 v.V) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel,

soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

La fel, Colegiul penal lărgit conchide că, nu poate accepta argumentele recurentului în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, instanța de apel în decizie(f.d. 93verso – 98 v.V) s-a expus asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, în acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, CtEDO statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cât ține de argumentul recurentului precum că, ”până la discuția cu Coteț Leonid, inculpatul nu a întreprins careva măsuri pregătitoare privind săvârșirea infracțiunii, toate pregătirile sau început după discuția cu Coteț Leonid și aceste acțiuni ale inculpatului erau întreprinse pentru a crea martorului Coteț Vladimir impresia că cu adevărat se pregătește o infracțiune”, Colegiul penal lărgit indică că, acesta a fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora prima instanță în sentință(f.d.127 – 133 v.IV) și instanța de apel în decizie(f.d. 97 verso – 98 v. V) au formulat și au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra acestor alegații ale recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal lărgit, mai indică că nu poate accepta afirmațiile recurentului precum că „instanța de apel se contrazice singura pe dânsa, deoarece la pct. 22 a deciziei a indicat că inculpatul are antecedent penal nestins, iar la fila 1 a deciziei indică că inculpatul are antecedent penal stins”, or, aceasta este o eroare materială, instanța de apel a apreciat antecedentul penal ca fiind stins.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” prevăzută de art. 26, 189 alin. (6) Cod penal, Colegiul penal lărgit verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă atât prima instanță cât și instanța de apel verificând probele în ședințele de judecată, au motivat detaliat și clar soluțiile adoptate în urma propriilor metode de apreciere a

probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în sentință(f.d. 117 – 137 v. IV) și în decizie (f.d. 93verso – 98 v.V) din care motive au ajuns la concluziile de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, 189 alin. (6) Cod penal.

Colegiul penal lărgit mai indică că, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Mai mult, Colegiul penal lărgit, conchide că, recurentul, de fapt își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în acest sens Colegiul penal lărgit indică recurentului că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual - penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept și de fapt.

Colegiul penal lărgit susține că, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită” este neîntemeiată, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului, iar potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivelor expuse de către recurent.

În continuare, Colegiul penal lărgit conchide că este pertinent argumentul recurentului precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra corpurilor delictive, însă această este o omisiune vădită, care conform prevederilor art. 249 – 250 Cod de procedură penală poate fi înlăturată.

Referitor la alegerile recurentului că: „instanța a admis o eroare când a indicat că nu este posibilă coborârea pedepsei inculpatului sub minimul de 7 ani 6 luni, or, 6 ani și 6 luni constituie $\frac{1}{2}$ din pedeapsa minimă de 13 ani închisoare prevăzută de art. 189 alin. (6) Cod penal”, Colegiu penal lărgit susține că, nu pot fi reținute ca pertinente, or, aceasta reprezintă opinia subiectivă a recurentului bazată pe o apreciere proprie a prevederilor art. 81 alin. (2) Cod penal, or, Colegiul penal lărgit menționează că, conform art. 81 alin. (2) Cod penal, este indicat doar care poate fi pedeapsa maximă pentru infracțiunea neconsumată, mai mult, conform art. 81 alin. (1) Cod penal: „La aplicarea pedepsei pentru infracțiunea neconsumată se ține cont de circumstanțele în virtutea cărora infracțiunea nu a fost dusă până la capăt.”, astfel, Colegiul penal lărgit statuează că, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei asupra corectării

și reeducării inculpatului și a aplicat o pedeapsă echitabilă și corectă.

8. Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra motivelor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Valentin în numele inculpatului Crinițchii Vladimir Iurii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Crinițchii Vladimir XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

O p i n i a s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

În conformitate cu articolele 339 alin. (7) și 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privind-l pe Crinițchii Vladimir XXXXX.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2020, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Valentin în numele inculpatului Crinițchii Vladimir XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018, în cauza penală privind-l pe **Crinițchii Vladimir XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Nu am susținut această soluție, fapt pentru care formulez o opinie separată în baza următoarelor motive.

3. Sunt de acord cu ceea ce se menționează în partea introductivă și în punctele 1 – 6 din partea descriptivă a deciziei Colegiului penal lărgit a Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2020 în speța dată.

4. Judecând recursul ordinar raportat la materialele cauzei și la motivele invocate, am considerat că recursul ordinar declarat trebuia admis cu remiterea cauzei la rejudecare, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală.

5. Din conținutul recursului declarat, rezultă că recurentul indică ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”.

Prin urmare, e esențial de notat că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, menționez, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, atest că deși în apelul concretizat declarat de către avocatul Guțu Valentin (f.d. 55 – 58, vol. V) în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, au fost invocate următoarele motive:

„- în prima instanță avocata Tamara Crinițaia a solicitat prin cerere la 25.01.2017 recunoașterea nulității probelor(V-III, f.d.80–81), dar instanța a respins această cerere. În instanța de apel solicităm admiterea acestei cererii și declararea nulității probelor solicitate cu excluderea lor din dosar;

- Dacă totuși instanța de judecată va considera că vinovăția lui Crinițchii

Vladimir în săvârșirea acestei infracțiuni este dovedită, atunci solicit ca în privința ultimului, la stabilirea pedepsei să fie aplicate prevederile art. 385 alin. (5) CPP, care prevede că în cazul constatării încălcărilor drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, conform jurisprudenței CEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv;

- La caz vreau să menționez că Crinițchii Vladimir la 19.06.2018 a depus la CEDO o cerere pentru încălcarea prevederilor art. 3 din Convenție;

- De asemenea, din motivul maltratării în Penitenciarul nr. 13 a lui Crinițchii Vladimir, la 20.06.2018 eu am depus Procurorului mun. Chișinău, oficiul Central, în interesele inculpatului Crinițchii Vladimir, o plîngere împotriva administrației Penitenciarului nr. 13 pentru încălcarea prevederilor art. 206 din Codul de executare al Republicii Moldova.”

Anume asupra acestor motive consider că instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, ce nu poate fi susținut.

Deci, și motivele invocate în apel, care se referă la aceste aspecte menționate de recurent, de fapt, constituie fondul apelului și nepronunțarea asupra acestora echivalează cu neexaminarea fondului apelului, fiind incident în aceste condiții în speță, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, din care considerent, am expus opinia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută.

Totodată, indic că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85), ce nu s-a realizat în speța dată.

Mai mult, consider că instanța de apel greșit a interpretat prevederile art. 81 alin. (2) Cod penal, indicând în decizie(f.d. 99 v. V) că nu este posibilă coborârea pedepsei sub minimul de 7 ani 6 luni, or, conform prevederilor art. 81 alin. (2) Cod penal: „în cazul aplicării pedepsei pentru infracțiunea neconsumată, mărimea pedepsei pentru pregătirea de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată”, iar despre limita minimă nu este indicat nimic, astfel, limita minimă în viziunea mea se va reține, având în vedere prevederea art. 70 alin. (2) Cod penal – limita generală de 3 luni închisoare, or, altfel în speța dată nu poate avea loc individualizarea pedepsei, ținându-se cont de prevederile art. 61, 75, 76 – 78 Cod penal.

Pentru aceste motive am propus soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că s-au confirmat în prezenta cauză, temeiurile

pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că, „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”, pentru a se pronunța la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apelul respectiv și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată în partea individualizării pedepsei și neaplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

Judecător

Timofti Vladimir